



NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH320070
NAZWA
OBSZARU Jezioro Dobropolskie

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH320070	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Jezioro Dobropolskie

1.4. Data opracowania 2011-04	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2012-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2013-12
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 9 października 2023 r. w spr. soo Jezioro Dobropolskie (PLH320070)

Wyjaśnienia:	Kompensacja za drogę S3
--------------	-------------------------

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
14.7296

Szerokość geograficzna
52.95

2.2. Powierzchnia [ha]:
397.87

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL42

Zachodniopomorskie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			105.25		G	B	C	B	B
6210			0.49		G	D			
6510			11.7		G	B	C	B	B
9110			0.46		G	D			
9130			15.2		G	B	C	B	B
9160			14.17		G	B	C	B	B
91E0			61.74		G	C	C	C	C
91F0			22.86		G	B	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1188	Bombina bombina			p	30	50	i	P	M	C	C	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	37.61
N23	0.15
N06	31.58
N10	23.65
N12	7.01
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar położony jest w południowej części województwa zachodniopomorskiego, na pograniczu powiatów gryfińskiego i myśliborskiego oraz gmin Trzcińsko Zdrój i Myślibórz.

Obszar obejmuje Jezioro Dobropolskie (Golenickie) wraz z niewielkim dopływem oraz z kompleksem lasów, torfowisk i łąk stanowiących siedlisko cennych gatunków flory i fauny.

Jezioro o charakterze degenerującego jeziora twardowodnego miejscami zachowało płyty podwodnych łąk ramienic oraz jeziorzy morskiej, jednak aktualnie reprezentuje już siedlisko 3150. Położone jest w obniżeniu terenu pomiędzy bezleśnymi wzniesieniami. Linia brzegowa nieregularna, częściowo zalesiona. W bagiennej

części nad jeziorami znajdują się osady gytii jeziornej. Duże powierzchnie zajmują płaty szuwarów, turzycowiska, oraz wilgotne łąki.

Na niewielkich wyniesieniach występują płaty bogatych gatunkowo łąk świeżych, a na najbardziej ciepłych i suchych szczytach pagórków fragmenty kwiatnych muraw kserotermicznych. Na terenach wyżej położonych znajdują się grądy i buczyny, w tym płaty dobrze zachowanego grądu powstałego spontanicznie. Większość włączonych do ostoi lasów liściastych to łągi olszowo-jesionowe aktualnie z dominacją olchy czarnej (w ostatnich latach jesion gwałtownie zamiera). Przy jeziorze stwierdzono również płaty olszyn źródliskowych. Obszar w leży w zasięgu terytorialnym Nadleśnictwa Myślibórz, które zarządza zdecydowaną większością lasów w obszarze. Grunty Lasów Państwowych zajmują ok. 143,87 ha.

Leśnictwo stanowi jedną z kluczowych aktywności gospodarczych w granicach obszaru. Gospodarka rolna w granicach samego obszaru funkcjonuje raczej ekstensywnie. Na części łąk prowadzona jest gospodarka łąkarska z jednym lub dwoma pokosami rocznie. Na pozostałych powierzchniach łąkowych gospodarka praktycznie nie jest prowadzona. Jednak rozległe powierzchnie intensywnie użytkowanych monokultur rolnych w otoczeniu ostoi, głównie wokół Golczewa wywierają negatywny wpływ na siedliska wodne i od wody zależne w ostoi. Brzegi jeziora Dobropolskiego (Golenickiego) nie pełnią istotnych funkcji rekreacyjnych. W miejscowości Golenice funkcjonuje plaża publiczna. Aktualnie w wodach Jeziora Dobropolskiego nie jest prowadzona systemowa gospodarka rybacka. Jezioro nie posiada aktualnie użytkownika rybackiego. W granicach ostoi nie stwierdzono istotnej tendencji do zabudowy mieszkalnej i rekreacyjnej brzegów jezior (charakterystycznej dla większości atrakcyjnych kąpieliskowo jezior w regionie).

4.2. Jakość i znaczenie

Przedmiotem ochrony w obszarze jest 6 typów siedlisk przyrodniczych (3150, 6510, 9130, 9160, 91E0, 91F0), a także kumak nizinny.

Jezioro Dobropolskie PLH320070 to obszar o regionalnym znaczeniu przyrodniczym, nie jest dobrze powiązany z krajową i europejską siecią obszarów chronionych. Na niewielkim obszarze zidentyfikowano kilkadziesiąt płatów należących do ośmiu typów siedlisk przyrodniczych, tworzących naturalną mozaikę na powierzchni ok 230 ha, czyli blisko 60% powierzchni całego obszaru. Stwierdzono tu także istotne stanowisko kumaka nizinnego.

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion. Reprezentatywność B (dobra) – roślinność jeziora reprezentuje zbiorowiska typowe dla żyznych wód eutroficznych, w tym ze związków Nympheion i Potamion, tj. zbiorowiska roślinności wynurzonej z kl. Phragmitetea: Thelypteridi-Phragmitetum oraz Phragmitetum; zbiorowiska roślinności o liściach pływających ze zw. Nymphaeion: Nupharo-Nymphaeetum albae; zbiorowiska roślinności zanurzonej ze zw. Potamion: Myriophylletum spicati, Najadetum marinae oraz zbiorowisko z Fontinalis antypiretica. Powierzchnia względna C ($2\% \geq p > 0\%$) – siedlisko zidentyfikowano na pow. 105,30 ha, co stanowi 0,02% zasobu krajowego siedliska w regionie kontynentalnym.

Ocena stanu zachowania B (dobry) – Stopień zachowania struktury dobry II – dobrze zachowana. Stopień zachowania funkcji II – dobre perspektywy. Możliwość odtworzenia II – możliwe przy średnim nakładzie środków. Ocena stanu zachowania jeziora została obniżona głównie ze względu na parametry wody (wysoka konduktywność i niewystarczająca przejrzystość wynikająca z zakwitu fitoplanktonu).

Ocena ogólna B (dobra).

Stopień rozpoznania G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

6510 Nizowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion).

Reprezentatywność siedliska oceniono na dobrą B – występuje w podtypie 6510-1 łąka rajgrasowa (owsicowa), z dominacją rajgrasu wyniosłego Arrhenatherum elatius, w mniejszym stopniu z kupkówką pospolitą Dactylis glomerata oraz kostrzewą czerwoną Festuca rubra. Z dwuliściennych: kozibród łąkowy Tragopogon pratensis, groszek łąkowy Lathyrus pratensis, przytulia pospolita Galium mollugo i dziurawiec zwyczajny Hypericum perforatum. Nieznaczną ekspansję podagrycznika pospolitego Aegopodium podagraria i trybuli leśnej Anthriscus sylvestris. W obniżeniach terenu łąka stopniowo przechodzi w zbiorowiska z grupy Calthion. W runie płatów najcieplejszych postaci siedliska 6510, licznie występuje chaber driakiewnik Centaurea scabiosa, lebiodka pospolita Origanum vulgare, szalwia łąkowa Salvia pratensis.

Powierzchnia względna C ($2\% \geq p > 0\%$) – siedlisko zidentyfikowano na pow. 11,70 ha, co stanowi 0,0016 % zasobu krajowego siedliska w regionie kontynentalnym.

Ocena stanu zachowania B (dobry) – Stopień zachowania struktury dobry II – dobrze zachowana. Stopień zachowania funkcji II – dobre perspektywy. Możliwość odtworzenia II – możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna B (dobra).

Stopień rozpoznania G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae*-Fagenion, *Galio odorati*-Fagenion).

Reprezentatywność B – (dobra), dominuje zespół żyznej buczyny niżowej (*Galio odorati*-Fagetum). Piętro drzew buduje tu prawie wyłącznie buk *Fagus sylvatica*, którego podrost stanowi także podstawę poszycia. Warstwa zielna obfita, wielogatunkowa: perłówka jednokwiatowa *Melica uniflora*, kostrzewa leśna *Festuca altissima*, prosownica rozpierzchła *Milium effusum*, wiechlina gajowa *Poa nemoralis*, marzanka wonna *Galium odoratum*, zawilec gajowy *Galeobdolon luteum*, szczyr trwały *Mercurialis perennis* i trędownik bulwiasty *Scrophularia nodosa*.

Powierzchnia względna C ($2\% \geq p > 0\%$) – siedlisko zidentyfikowano na pow. 15,20 ha, co stanowi 0,01 % zasobu krajowego siedliska w regionie kontynentalnym.

Ocena stanu zachowania B (dobry) – Stopień zachowania struktury dobry II – dobrze zachowana. Stopień zachowania funkcji II – dobre perspektywy. Możliwość odtworzenia I – łatwe.

Ocena ogólna B (dobra).

Stopień rozpoznania G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*).

Reprezentatywność B – (dobra), w drzewostanie oprócz dębów *Quercus* sp. i grabu *Carpinus betulus* występuje buk *Fagus sylvatica*. Poszycie to typowe gatunki łąkowe z dominacją leszczyny *Corylus avellana*. W runie dominują gatunki siedlisk żyznych: przytulia wonna *Galium odoratum*, nercznica samcza *Dryopteris filix-mas*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, wiechlina gajowa *Poa nemoralis*, prosownica rozpierzchła *Milium effusum*, fiołek leśny *Viola reichenbachiana* i przylaszczka pospolita *Hepatica nobilis*.

Powierzchnia względna C ($2\% \geq p > 0\%$) – siedlisko zidentyfikowano na pow. 14,17 ha, co stanowi 0,03 % zasobu krajowego siedliska w regionie kontynentalnym.

Ocena stanu zachowania B (dobry) – Stopień zachowania struktury dobry II – dobrze zachowana. Stopień zachowania funkcji II – dobre perspektywy. Możliwość odtworzenia II - możliwe przy średnim nakładzie środków.

Ocena ogólna B (dobra).

Stopień rozpoznania G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

*91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe).

Reprezentatywność C – (średnia), została obniżona, gdyż większość płatów w obszarze reprezentują siedliska zaburzone przesychające w wyniku zmian klimatu i o kadłubowej strukturze, w ostatnich latach w płatach o wysokiej reprezentatywności doszło do masowego zamierania jesionów. W obszarze dwa podtypy:

91E0-3 (łęgi olszowo-jesionowe *Fraxino-Alnetum*, oraz 91E0-4 (łęgi źródłiskowe – źródłiskowe postacie *Fraxino-Alnetum*, głównie podzespół *Fraxino-Alnetum cardaminetosum*). Dominuje olsza czarna (jesion wyniosły występuje sporadycznie. Podszyt: czeremcha zwyczajna *Padus avium*, leszczyna zwyczajna *Corylus avellana*, bez czarna *Sambucus nigra* oraz porzeczka czarna *Ribes nigrum*. W runie: czartawa pospolita *Circea lutetiana*, niecierpek pospolity *Impatiens noli-tangere*, niecierpek drobnokwiatowy *Impatiens parviflora*, turzyca błotna *Carex acutiformis*, wiechlina zwyczajna *Poa trivialis*, wietlica samicza *Athyrium filix-femina*, kostrzewa olbrzymia *Festuca gigantea*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, przytulia czepna *Galium aparine*, śmiełek darniowy *Deschampsia caespitosa*, kuklik pospolity *Geum urbanum* oraz czyściec leśny *Stachys sylvatica*. Ubogą warstwę mszystą tworzą: płaskomerzyk falisty *Plagiomnium affine* oraz pospolite gatunki z rodzaju krótkosz *Brachythecium* sp. i dzióbekowiec *Eurhynchium* sp.

Powierzchnia względna C ($2\% \geq p > 0\%$) – siedlisko zidentyfikowano na pow. 61,74 ha, co stanowi 0,06 % zasobu krajowego siedliska w regionie kontynentalnym. Ocena stanu zachowania C (zadowolający) – Stopień zachowania struktury funkcji III – średnio zachowana lub częściowo zdegradowana (większość

płatów stwierdzonych w obszarze reprezentuje płaty gospodarczo uproszczone, jednolite wiekowo, zjuwenalizowane o kadłubowej strukturze). Stopień zachowania funkcji III – średnie lub słabe (reżim wodny – przesuszenia, niekorzystne zmiany klimatu). Możliwość odtworzenia III - trudna.
Ocena ogólna C (znacząca), została obniżona jako konsekwencja ocen częściowych.
Stopień rozpoznania G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (Ficario-Ulmetum).

Reprezentatywność siedliska oceniono na B (dobra) – stwierdzono tu zarówno płaty o charakterze uproszczonym, kadłubowym, jak i płaty typowo rozwinięte, choć trudno uznać je za wzorcowe.

Powierzchnia względna C ($2\% \geq p > 0\%$) – siedlisko zidentyfikowano na pow. 22,86 ha [7], co stanowi 0,7% zasobu krajowego siedliska w regionie kontynentalnym.

Ocena stanu zachowania B (dobry) – Stopień zachowania struktury dobry II – dobrze zachowana. Stopień zachowania funkcji II – dobre perspektywy. Możliwość odtworzenia II – możliwe przy średnim nakładzie środków. W granicach obszaru stwierdzono zarówno płaty użytkowane gospodarczo, przez co uproszczone strukturalnie, jak i płaty spontanicznego pochodzenia, nie objęte gospodarką leśną, przez co lepiej zachowane. Jednak w większości z nich stwierdzono postępujący proces gładwienia siedliska, co zdecydowało o obniżeniu oceny.

Ocena ogólna B (dobra).

Stopień rozpoznania G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

1188 kumak nizinny *Bombina bombina*.

Populacja: ocena C ($2\% \geq p > 0\%$) – przy liczbie populacji z 30-50 osobników (i) na 15-25 odżywiających się samców (m). Stan zachowania C (średni) – zaledwie jedno stanowisko z liczebnością aktywnych głosowo samców. W porównaniu do sytuacji sprzed kilku lat rozlewiska kluczowe dla rozrodu kumaka dosyć dynamicznie zanikają. W obecnych uwarunkowaniach klimatycznych trudno jednak liczyć na spontaniczne odtworzenie się siedlisk rozrodu kumaka w granicach obszaru Jezioro Dobropolskie. Problematiczne wydaje się nawet ich sztuczne odtworzenie, gdyż są ściśle uzależnione do dużych opadów atmosferycznych.

Izolacja: ocena C – gdyż obszar PLH320070 jest w większości otoczony przez rozległe tereny rolnicze, a w jego pobliżu nie stwierdzono stanowisk dogodnych dla kumaka nizinnego *Bombina bombina*.

Ocena ogólna: obniżenie dotychczasowej oceny na C (znacząca) – ocena wypadkowa powyższych ocen.

Stopień rozpoznania M (dane o przeciętnej jakości) – liczebność populacji oszacowana w oparciu o rejestrację odżywiających się samców.

Ponadto na terenie obszaru występują 2 typy siedlisk (6210 i 9110), które nie są przedmiotem ochrony obszaru.

6210 Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea)

W granicach PLH320070 Jezioro Dobropolskie stwierdzono cztery nieduże płaty kadłubowych postaci podtypu 6210-3 Murawy kwiatne *Adonio-Brachypodietum pinnati* o łącznej powierzchni 0,49 ha. Płaty te nie reprezentują klasycznie rozwiniętego siedliska, z dużą ilością gatunków charakterystycznych. Reprezentują one postacie zubożone, typowe dla wyspowych płatów, występujących poza głównymi regionami koncentracji gatunków ciepłolubnych (np. doliny rzek Odry i Warty). Gatunkami zdecydowanie dominującymi w runi i budującymi siedlisko w obszarze są stokłosa prosta *Bromus erectus* oraz kłosownica leśna *Brachypodium sylvaticum*, która „zastępuje” tu niewystępującą w okolicy kłosownicę pierzastą *Brachypodium pinnatum*, nawet upodabniając się do niej fenotypowo (wpływ specyficznego ekstremalnego siedliska). Z gatunków dwuliściennych charakterystycznych dla zbiorowisk kserotermicznych występuje tu także chaber driakiewnik *Centaurea scabiosa*, czosnek zielonawy *Allium oleraceum*, dąbrówka kosmata *Ajuga genevensis* oraz rzadka, szczególnie w północno-zachodniej Polsce szalwia omszona *Salvia nemorosa* gatunek charakterystyczny dla rzędu *Festucetalia valesiacae*. Siedlisko w obszarze uzyskało ocenę złą (U2). Wynika ona głównie z kadłubowego charakteru muraw oraz niewielkim udziale gatunków charakterystycznych. Powyższe stanowi, iż murawy kserotermiczne nie zostały ocenione wyżej niż D, zatem nie kwalifikują się do przedmiotu ochrony w obszarze.

Stopień rozpoznania G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion)

Siedlisko 9110 nie było wymieniane w pierwotnej wersji SDF, jednakże w wyniku szczegółowych badań w ramach sporządzania planu zadań ochronnych wyodrębniono trzy nieduże wąskie płyty zlokalizowane na północnej skarpie jeziora Dobropolskiego, kompleksu buczynowego w okolicy Golenic. Zajmują one zbocze gliniastego wyniesienia z widoczną erozją wodną i zakwaszoną powierzchnią warstwą gleby, co kształtuje specyficzne, ubogie i kwaśne runo. Wszystkie trzy płyty siedliska cechuje praktyczny brak podszytu (poza nielicznym podrostem buka) oraz ubogie runo zdominowane przez gatunki mszaków: płonnik strojny *Polytrichum formosum*, widłoząb miotłasty *Dicranum scoparium*, rókiet cyprysowaty *Hypnum cupressiforme*, oraz merzyk groblowy *Mnium hornum*, porastający w charakterystyczny sposób nasady pni buków. Ze względu na śladową powierzchnię kwaśnych buczyn brak jest podstaw, by zakładać, że obszar PLH320070 Jezioro Dobropolskie pełni istotne funkcje dla tego siedliska w regionie kontynentalnym. Proponuje się więc umieszczenie siedliska w obecnie aktualizowanym SDF z oceną ogólną D.

Stopień rozpoznania G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A08		o
H	K03.03		i
H	J02.01.02		o
M	K02.01		i
M	J03.01		b
L	I01		b
H	E03		i
L	I02		o
H	B02.04		o
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	X		b
L	X		b
H	X		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	

	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1) Borysiak J. 1999. Inwentaryzacja przyrodnicza gminy Myślibórz w zakresie flory i roślinności. Biuro Konserw. Przyr., Szczecin. Mscr.; 2) Janicki D., Kościów R. 1999. Inwentaryzacja przyrodnicza gminy Myślibórz w zakresie fauny. Biuro Konserw. Przyr., Szczecin. Mscr.; 3) Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie. 2001. Waloryzacja przyrodnicza gminy Myślibórz. Operat generalny. Szczecin. Mscr.; 4) Zimnicka-Pluskota M. (red.) 2010. Waloryzacja przyrodnicza Województwa Zachodniopomorskiego. Tom II. Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie. Mscr.; 5) Pluciński P. 2022. Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLH320070 Jezioro Dobropolskie w województwie Zachodniopomorskim. Mscr. wykonany na zlecenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

[Powrót](#)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	33.22				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL04	Obszar Chronionego Krajobrazu "Myślibórz"	*	33.22

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

[Powrót](#)

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie
Adres:	Polska Teofila Firlika 20 71-637 Szczecin
Adres e-mail:	sekretariat.szczecin@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu
☐	

☐ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH320070

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒	Tak	☐	Nie
-------------------------------------	-----	--------------------------	-----

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--